

FOTO: UNSPLASH.COM

Konfirmationstid og trosoplæring

Foråret er over os, og med foråret følger konfirmationer. Konfirmationerne er tilbage i de sædvanlige rytmer efter et par års forstyrrelse fra corona. Derfor er det oplagt på denne tid af året at tænke lidt ekstra over trosoplæringen, hvilket er temaet for dette Nyhedsbrev – og faktisk også for vores generalforsamling i september, som vi inviterer til i dette nummer af Nyhedsbrevet.

Konfirmationsundervisningen er en af kirkens centrale muligheder for trosoplæring til unge, og denne undervisning finder sted rundt omkring i landet på forskellige måder og med forskellige vilkår. Mange kirker har desværre en oplevelse af, at konfirmationsundervisningen ikke bliver indgangen til et liv med kirken, men at konfirmanderne forsvinder ud af syne igen efter konfirmationen. Denne problemstilling forholder Oline Bøndergaard Kobbensmed sig til i artiklen "Kirke og tro – for og med teenagere" her i Nyhedsbrevet. Hun skriver om relationernes betydning for teenagere og opfordrer til en holistisk engage-

rende praksis i trosoplæringen.

Derudover møder vi i dette Nyhedsbrev en studerende fra KPI Akademi, som reflekterer over sin egen og sin generations plads i trosoplæring og sætter ord på værdien af, at generationerne overdrager erfaring og viden til hinanden.

Sidst, men ikke mindst, har vi på bagsiden en anmeldelse af Birgitte Kjærs andagtsbog *Grav dybt*, som er et solidt og velgennemtænkt bidrag til trosoplæringen i familien.

God læselyst! ✚

*Hanne Terp Legarth,
instituttleder i KPI*

Velkommen til KPI's generalforsamling samt festaften

2. september 2022 i Aarhus

KPI's personlige medlemmer samt repræsentanter for KPI's medlemsorganisationer indkaldes hermed til ordinær generalforsamling

**fredag den 2. september 2022,
kl. 15.30 – 21.30**

**i Skt. Pauls kirkes menighedslokaler, Skt. Pauls Kirkeplads 1,
8000 Aarhus C**

Kirken ligger meget tæt på banegården. Man kan parkere i Bruuns Galleri.

Program

Vi samles om følgende program:

- 15.30 Drop-in-kaffe med brød.
- 16.00 Generalforsamling med følgende dagsorden:
 1. Valg af dirigent og referent.
 2. Drøftelse af KPIs arbejde på grundlag af formandens og institutlederens beretninger.
 3. Fastsættelse af medlemskontingenter.
 4. Godkendelse af revideret regnskab 2021 og budget 2022.
 5. Valg af medlemmer til bestyrelsen.
 6. Valg af revisor.
 7. Eventuelt.
- 18.00 Aftensmad
- 19.00 Festaften for alle interesserede med:

- Foredrag ved forfatter og religionspædagog Birgitte Kjær

Børns kristne oplæring – et helikopterperspektiv:

Hvor og hvordan finder oplæringen sted? Hvordan tilegner børnene sig troen og livet med Gud? Hvad betyder den samfundsmæssige kontekst for oplæringen? Foredraget slutter med en række udfordringer til alle, der står med et ansvar for børns kristne oplæring.

- Debat
- Præsentation af KPI
- Kaffe

21.30 Programmet er slut

Vedtægter, referater og bilag ligger på kpi.dk

KPIs vedtægter ligger på www.kpi.dk

→ *Hvem er vi.*

På www.kpi.dk → *Arrangementer*

finder du:

- referater af bestyrelsesmøderne siden sidste generalforsamling
- generalforsamlingens forretningsorden
- revideret årsregnskab 2021 (pkt. 4)

Fra den 1. august finder du desuden:

- formandens og institutlederens årsberetninger (pkt. 2)
- forslag til medlemskontingenter samt budget 2023 (pkt. 3 og 4)
- forslag til kandidater til valg til bestyrelsen samt forslag til revisor (pkt. 5 og 6)

Yderligere punkter til dagsordenen samt kandidater til bestyrelsen skal være KPI's formand i hænde **senest den 12. august 2022**. Endelig dagsorden offentliggøres på www.kpi.dk den 19. august 2022.

Deltagelse er gratis, men tilmelding er nødvendig

Det er gratis for KPI's medlemmer at deltage i generalforsamlingen, men det er vigtigt, at du tilmelder dig, så vi ved, hvor mange der skal laves mad til. Send en e-mail til hanne@kpi.dk eller en SMS til 20 20 41 34. Oplys navn og e-mail eller telefonnummer. **Seneste frist for tilmelding er den 26. august 2022.**

ALLE er velkommen kl. 19.00

Bemærk, at programmet kl. 19.00 – 21.30 er åbent for ALLE interesserede, og deltagelse, der begrænser sig til dette tidsrum, kræver IKKE tilmelding.

Velkommen til alle fra lokalområdet. Inviter gerne venner og bekendte til denne del af programmet. +

Med venlig hilsen

Karen Aagaard

Formand for KPIs bestyrelse

Tlf. 40 21 08 40

E-mail: karen@kpi.dk

➤ | Af cand.theol., kirke- og diakonimedarbejder Oline B. Kobbensmed

Kirke og tro – for og med teenagere

Evangelisk brobygning

Forårstid er konfirmationstid. For mange teenagere er det kulminationen på en vandring med kirke, tro og eksistentielle spørgsmål. For majoriteten sættes den synlige del af vandringen imidlertid på pause her, uanset hvor positivt mødet med kirke og præst har været. Men teenagere er uendelig meget værd for Gud, og de har brug for ham. Derfor kalder denne problemstilling på eftertanke og reaktion.

Jeg vil i denne artikel se på nogle tendenser i skandinaviske undersøgelser af teenagere og tro. Hvordan styrker vi broen mellem evangeliet og teenagernes livsverden¹?

Oftentimes har religionspædagogisk litteratur i en klassisk/konservativ teologisk kontekst lagt vægt på det verbale indhold i oplæringen. Lad mig til en begyndelse understrege: påvirkning gennem ord i forkyndelse og undervisning er afgørende, når vi ønsker at dele den kristne tro med teenagere. Uden ord falmer indholdet. Men samtidig er der andre aspekter i mødet mellem teenagere, tro og kirkeliv, som fortje-

ner stor opmærksomhed, fordi de har mindst lige så stor relevans for teenagernes oplevelse af de ord, de hører.

Den norske forsker Geir Afdal har i sin bog *Religion som bevægelse* et interessant bidrag til en sociokulturel forståelse af tro og religion. Læring sker først og fremmest gennem social praksis, det gælder også religiøs læring. Religiøs kundskab bør man derfor ikke kun anse som teoretisk viden, men også: "...den kropplige, relationelle, distribuerede og tause kunnskap som finnes i ulike praksiser." (Afdal, s. 19) Denne faglige erkendelse er ganske sigende for megen nutidig religionspædagogisk forskning.

Uden ord bliver troen tom, men udelukkende med ord bliver den livløs. Troen er jo netop ikke bare et dogmatisk system, der skal læres, men et liv, der skal leves. Troen er ikke blot en kognitiv, individuel færdighed, men en gennemtrængende virkelighed, der møder mig som helt menneske. I mødet med teenagere er det afgørende for at forstå, hvad der gør indtryk – og hvorfor gode samtaler om tro ikke nødvendigvis sætter

sig synlige spor.

Jeg vil i denne artikel særligt rette blikket mod to aspekter:

- Relationernes afgørende betydning
 - En holistisk, engagerende praksis
- Sigtet med artiklen er at bidrage til samtale og refleksion hos alle, der har berøring med teenagere, tro og kirkeliv.

Lyset fra tidsrejsen

Lad os først foretage en tidsrejse på omkring 1900 år. I kirkens første århundreder oplevede man en altsafgørende forvandling fra en lille jødisk bevægelse til statsreligion i Romerriget på få århundreder. Hvad var det, der gjorde den kristne tro så overbevisende?

Tidligere tiders kirkehistorikere har understreget den kristne forkyndelse². Men ifølge den amerikanske religionssociolog Rodney Stark, der har beskæftiget sig indgående med perioden, er svaret et noget andet: Det var det favnende fællesskab og den omsorgsfulde praksis, som i første omgang virkede overbevisende på folk. Hvor Romerriget var fyldt af skel mellem samfundets forskellige lag, favnede kirken alle – selv slaver. Kvinder var velkomne og havde vigtige opgaver. Når andre frygtede sygdomme og død, var de kristne trofaste støtter og sygeplejere under epidemier. De frygtede ikke døden.

Stark hævder, at netop fællesskab og praksis inkarnerer den kristne tro: *"I believe that it was the religion's particular doctrines that permitted Christianity to be among the most sweeping and successful revitalization movements in history. And it was the way these doctrines took on actual flesh, the way they directed organizational actions and individual behavior, that led to the rise of Christianity."* (Stark, 211)

Med andre ord: relationer og inkarnatorisk praksis har en stor del af æren for, at kirken oplevede en så eksplosiv vækst i de første århundreder.

FOTO: PIXABAY

»» Det er altså ikke nyt, at relationer og holistisk praksis er afgørende. Den erfaring har hørt med kirken fra begyndelsen som en afgørende del af den kristne tro. Alligevel er det væsentligt fortsat at reflektere over denne virkelighed, så den fortsat kan finde form i kirkeliv anno 2022.

Den åbne dør lukker i

Hvert eneste år har kirker i Danmark en enestående mulighed for at komme i berøring med teenagere og åbne deres øjne for den kristne tros rigdom og relevans i deres liv. Folkekirkens konfirmationsprocent er blandt verdens højeste. Alligevel ser projektet ud til delvis at mislykkes. Særligt i folkekirken er det en stor udfordring at overbevise konfirmanderne om, at kirkeliv hører med til troen – og at kirkedøren også står åben efter konfirmationen.

Valg- og frimenigheder ser ud til at have en langt større succesrate med at bibeholde konfirmander i en aktiv trospraksis med fx gudstjenestedeltagelse. Formentlig hænger det dog sammen med konfirmandernes familiebagergrund, hvor en stor del af teenagerens forældre bakker op om det fortsatte kirkelige engagement.

Det leder os hen mod første fokusområde: relationernes betydning for teenagere.

Jeg bestemmer selv – men jeg vil gerne gøre bedstemor glad...

Den norske forsker Erling Birkedal fra MF i Oslo har gennem en lang årrække forsket i børn, unge og tro. Sammen med Lars Kåre Grimsby udgav han i 2020 en artikel med afsæt i et studie af norske teenageres tanker forud for eventuel konfirmationsforberedelse.

Der er altså tale om motivationsforskning: Hvad får de unge til at vælge konfirmation i kirken, frem for andre ritualer (fx hos Human-Etisk Forbund)? Projektet baserede sig på både spørgeskemaer og kvalitative interviews blandt teenagere i forskellige dele af Norge.

Samlet set tegner sig et billede af teenagere, der er drevet af relationer. På spørgsmålet om, hvad de unge glæder sig mest til ved konfirmationsforberedelsen, er "ønsker å opleve et godt fællesskab" absolut topscorer, hvor omkring 70% af teenagerne er-

klærer sig "helt enige" i udsagnet. Til sammenligning er det kun omkring 10%, der erklærer sig "helt enig" i udsagnet "høre om Gud og kristendom", og lidt flere ser frem til at være med til gudstjeneste sammen med andre unge.

De unge mener selv, deres valg er individuelt. De føler sig ikke forpligtet af fx kammeraters valg og fravalg i forhold til konfirmation. Alligevel afspejler deres værdier, at omkring 70% af de adspurgte tænker på, "at alle i familien skal ha det bra" dagligt eller ugentligt, mens kun lidt mere end 10% lige så ofte tænker på, hvad Gud kan betyde for den enkelte. Selvom teenagerne regner beslutningen for deres egen, er det altså et klart flertal, der ønsker at bevare en god relation til familiemedlemmer, og dette bekræftes af deres tilslutning til konfirmation. Når det kommer til det reelle valg, er der en udpræget tendens til, at teenagerne vælger konfirmation til og fra i overensstemmelse med deres familietradition.

"Generelt ser valg av konfirmasjon ut til å være socialt motivert i større grad enn det er religiøst motivert...", konkluderer forfatterne.

Dette kan virke som en banalitet, men er alligevel værd at have i tankerne, når man står med en gruppe teenagere i skole, kirke eller klub: selvom fællesskabet i denne gruppe er nok så varmt og stærkt, må man i udgangspunktet også regne med de relationer, der er usynligt til stede: Båndene til familien, som har formet og fortsat former teenagerne på godt og ondt. En god samtale med teenagerne er også en samtale, der har familien i tankerne.

Det er altså en overvejelse værd, uanset om man har at gøre med konfirmander, udskolingselever eller kirkeligt arbejde: Hvordan bevarer vi blikket for broen til hjemmet? Kan vi fx hjælpe med til, at tro og livsspørgsmål kan tages op på hjemmefronten – også hvor der ikke tidligere har været tradition for det?

Mødet med en betydende anden

"Den religionspædagogiske forskning peger ret klart på, at hvis unge ikke oplever en religiøs praksis, f.eks. i hjemmet eller i det kirkelige børne- og ungdomsarbejde, er det nærmest umuligt, at en konventionel gudstro

bliver en central personlighedsfaktor – uanset deltagelse i konfirmationsforberedelse m.v. Hvis dette skal ske, kræver det et markant møde med en betydende anden eller et betydende fællesskab, der modellerer troen i praksis." (Munksgaard s. 15)

Et andet aspekt af den relationelle tilgang er forholdet mellem den voksne underviser og teenagerne. I dansk sammenhæng peger CUR's (Center for Ungdomsstudier) konfirmandundersøgelser på, at en varm og god relation til præsten er afgørende for konfirmandernes oplevelse af undervisningen. Dette afspejles også i Suzette Schurmann Munksgaards bog *Just do it*, der er udviklet i samarbejde med 25 præster – og med baggrund i en konfirmandundersøgelse blandt mere end 1000 konfirmander i Roskilde stift³. Den undervisning, der flytter noget hos teenagerne er ikke bare interaktion men relation – en nærværende voksen, der både taler med og lytter til teenagerne. Gennem dette nærvær skabes netop lydhørhed for det, som præsten har på hjerte.

En præst spiller fx bordtennis i pauserne med sine konfirmander og viser på den måde, at han vil dem. Responsen er tydelig, når vi lytter til to konfirmand-drenge:

"A: Vi spiller bordtennis sammen nogen gange – på en eller anden måde lærer man ham (præsten) at kende, når man spiller sammen.

B: Man lærer også noget, fordi han viser os, hvordan man slår op i Bibelen.

A: Man kan snakke med ham i pausen – han er sådan én, der er nem at snakke med – han lytter og han svarer.

B: Man lærer faktisk, at der er nogen, man kan læne sig op af – at der er nogen, man kan tale med – der er Gud og Torben (præsten)." (Munksgaard, 48)

Teenagere er individer. Men de er – som vi andre – skabt til fællesskab. De største sorger og glæder for teenagerne er oftest forbundet med relationer, og det er i de nærende relationer, de oftest påvirkes positivt. Det betyder ikke, at man som lærer eller leder kan blive bedste venner med dem. Men omsorg og interesse kan være mindst lige så væsentligt som ordvalget i en andagt.

Lad os hermed vende os mod det andet aspekt: en holistisk, engagerende praksis.

Ordet blev kød – undervisningen må have krop

Når Munksgaard navngiver sin bog fra 2010 om konfirmationsforberedelse for drenge *Just do it*, er det ikke bare en popsmart replik om at halse med tiden, eller om aktivisering for roens skyld. Munksgaards hovedanliggende er at bidrage til en konfirmationsforberedelse, der tilgodeser det behov, som mange teenagedrenge har for aktivitet – både fordi det skaber en bedre undervisningssituation i sig selv – men også fordi det bidrager til, at drengene oplever undervisningen relevant.

Ét af de væsentlige punkter i bogen er vægtningen af aktivitet blandt konfirmanderne. Munksgaard påpeger, at særligt teenagedrenge kan være udfordrede på koncentrationsevnen, og at den klassiske klasserumsundervisning næsten er dømt til at spille fallet: teenagedrenge evne til at sidde stille strækker sig i nogle tilfælde ned til 7-10 minutter, og derfor er der et stort behov for *legal fysisk aktivitet* (LFA) som en integreret del af undervisningen.

Ordning undervisning er hverken hensigtsmæssig eller mere åndelig – nærmest tværtimod. Et inkarnatorisk afsæt kan betyde, at teenagerne inviteres ind i forskellige gøre-sammenhænge. Det kan være alt fra små

læringsøvelser i konfirmandstuen til diakonalt arbejde i lokalsamfundet, hvor de ikke kun er passive lyttere, men også aktører. Netop gennem praksis kan de lære mere om ham, som vi ønsker sammen at følge. Jesus kaldte jo netop også sine disciple til helt fysisk at følge ham, kaste garn ud, lægge hænder på syge og dele brød ud til sultne.

Delagtiggørelse

”Om ungdom ikke får opgaver, forsvinner de... om de får for store opgaver for tidlig knekker de.” (Åse Mari Kessel, grundlægger af HEKTA, Tveitereid og Norheim s. 12)

Bård Eirik Hallesby Norheim og Knut Tveitereid har gennem et treårigt norsk projekt undersøgt ”vitalt ungdomsarbejde i Den norske kirke (Dnk)”. Forskningsprojektet har særligt været optaget af ledelsesdynamikker i arbejdet. Ét af de undersøgte arbejder er ovennævnte HEKTA: et konfirmandarbejde i Dnk, der ønsker at bygge bro og engagere teenagere, oplære i den kristne tro, kalde til et liv i tjeneste og fællesskab. Dette gøres særligt gennem lejraktiviteter, hvor tidligere års deltagere engageres i lederopgaver med en stigende grad af ansvar over årene. Fælles oplevelser i form af fx lejrliv og skiture er afgørende i arbejdet.

Generelt er det undersøgte vitale ungdomsarbejde båret af en kultur, hvor unge inviteres ind i et både tydeligt og rummeligt fællesskab og over tid får muligheden for selv at blive ledere. Der er altså ikke et skarpt ”cut” efter endt konfirmandtid, det er snarere en fortsat rejse i et kristent fællesskab, hvor den unge også finder sit eget fodfæste. På flere måder samler Norheim og Hallesbys iagttagelser fokusområdet for denne artikel: relationer og holistisk engagement viser sig som betydningsfulde komponenter i vitalt ungdomsarbejde.

Tilbage til broen

Når konfirmander tilsyneladende konfirmeres ud af kirken, er det oftest et udtryk for, at de ikke oplever gudstjenesten som et relevant forum, og at andre tilbud er fraværende. En del teenagere giver udtryk for en gudstro, men de finder ikke et hjemsted for denne i kirken, når først dørene til konfirmandstuen er lukket. Relationen til præsten har ikke længere en naturlig ramme, gudstjenesten opleves som fjern og abstrakt, og der er sjældent invitation til engagement.

Udfordringerne i forhold til teenagere kalder på en øget bevidsthed og måske endda nye lokale fællesskaber eller praksisformer, som tilgodeser behovet for et tydeligt og rummeligt »»

»» fællesskab, holistisk formidling og engagement. Denne brobygning kræver tro, eftertanke og samtaler – ikke mindst med de teenagere, som det drejer sig om. Én præst, leder eller lærer kan ikke lokalt bære hver enkelt teenager videre. Men én person kan som bekendt være begyndelsen på en bevægelse, der sætter spor.

Brobygning kan være slidsomt. Men hvor det lykkes, skabes nye muligheder, og en ny verden åbner sig. Det er værdt at arbejde for! +

Litteratur:

- Afdal, Geir: *Religion som bevægelse. Læring, kunnskap og mediering*. 2013, Universitetsforlaget, Oslo
- Anordning nr. 1027 om børnekonfirmandundervisning og konfirmation af 24/09/2014, Retsinformation
- Grimsby, Lars Kåre og Erling Birkedal: "Unge tanker om konfirmasjon. En studie blant 14-åringer forut for deres valg av ungdomsrite." i *Tidsskrift for praktisk teologi*, Årgang 37 Nr 2/2020, s. 22-38
- Kobbiersmed, Oline. "Oldkirkens bymission: mellem netværk og individ". I *Ung Teologi*, Oslo, 2004 vol. 37 nr. 3, s. 19-28
- Munksgaard, Suzette Schurmann. *Just do it – dreng og konfirmationsforberedelse*. 2011,

Ungdomsanalyse.nu, Frederiksberg

- Norheim, Bård Eirik Hallesby og Knut Tveitereid: "Ildsjeler og ildsteder. En etnografisk studie av ledelsesdynamikker I vitale ungdomsarbeid I Den norske kirke." i *Tidsskrift for praktisk teologi*, Årgang 37 Nr 2/2020, s. 6-21
- Stark, Rodney: *The Rise of Christianity. A Sociologist reconsiders History*. 1996, Princeton University Press, Princeton, New Jersey

¹Jf. Anordning nr. 1027 §8

²For forholdet mellem Adolf von Harnacks klassiske forståelse og Rodney Stark m.fl. se Kobbiersmed, 2004

³Beskrivet i Suzette Schurmann Munksgaard og Søren Østergaards rapport *Mere end blot forberedelsen til en fest?*, CUR, 2010

KPI Akademi er kommet godt fra start

I januar mødtes vi for første gang i KPI Akademi 2022-2023. 15 studerende er optaget på holdet, som har en stor faglig bredde: to studerer Diakoni og socialpædagogik, to studerer på læreruddannelsen, tre studerer Kristendom, Kultur og Kommunikation, tre studerer Psykologi, en er præst, en er efterskolelærer, en er læringsvejleder, co-teacher og trivselsperson, en studerer Psykologi, Pædagogik og Ud-

dannelsesstudier og en læser Nordisk og Psykologi.

Til samlingen i januar var vi sammen om en introduktion til religionspædagogikken, hvor Carsten Hjorth Pedersen underviste om religionspædagogikkens karakter, arbejdsområde og historie. Næste samling finder sted i slutningen af april, og her skal vi tale om ungdomskultur og kønsidentitet. Her vil Jacob Munk være med som

gæstelærer. Carsten og jeg oplever det som et stort privilegie at få lov at følges med denne flok studerende, som går til undervisningen og samværet med stort engagement og interesse, og som beriger os og hinanden med forskellige vinkler på religionspædagogiske tematikker. Vi håber, I vil tage del i forbønnen for KPI Akademi og for de 15 studerende. +

/HL

KPI Akademi fra en studerendes synsvinkel

Vi har bedt en studerende på KPI Akademi om at dele sine tanker om religionspædagogik og om hendes egen motivation for at deltage på KPI Akademi. Kristina Eskildsen studerer til daglig Kristendom, Kultur og Kommunikation, hun er engageret i forskelligt frivilligt arbejde blandt børn og unge, og så gør hun sig en del tanker om, hvad det betyder, at det nu er hendes egen generation, der leder en ny generation af børn og unge og formidler kristentro til dem:

”Det er så vigtigt at blive dannet i at give noget videre til næste generation og blive klædt på til opgaven som leder for unge. Vi er lederne nu, det er vores ansvar. Man kan godt føle, at man pludselig står alene, og vi har brug for, at ældre generationer giver deres viden videre. Dem, der er ældre end os har også gennemtænkt og overvejet, hvad de har gjort. Vi vil gerne høre deres overvejelser og lære af deres erfaringer, og jeg tror, vi kan blive bedre til at give livserfaring og troserfaring videre.”

Hvad håber du at få ud af KPI Akademi i den sammenhæng?

”Jeg håber at få nogen at spille bold op ad – få input og sparring fra andre. Jeg håber på faglige samtaler med andre, der beskæftiger sig med religionspædagogik, så jeg kan få flere perspektiver på. Der er en masse spændende læsestof og undervisning foran, og jeg glæder mig til at få en god anledning til at skulle dykke ned i problemstillinger gennem opgaveskrivning. Det kunne for eksempel handle om, hvordan man kan hjælpe unge voksne godt på vej ift. troen og livsvalg, når de flytter hjemmefra. Hvordan hjælpe dem ind i et kristent fællesskab i deres nye kontekst?”

Hvordan har din oplevelse været af KPI Akademi indtil videre?

”Det er lidt spændende at gå ind i noget nyt med tårnhøje forventninger. Men den første samling levede faktisk op til forventningerne. Det var gavnligt at snakke med de andre, vi havde god undervisning og spændende samtaler, hvor man også kunne se bredden i vores forskellige tilgange.

Jeg har mødtes med flere af de andre siden, og det lever videre imellem samlingerne, vi snakker en del om det, fordi vi nu har fået taget hul på den samtale. Vi har også mødtes i en studiegruppe siden sidste samling. Problemstillingerne i religionspædagogikken fylder i hverdagen og i mit frivillige arbejde, og det er spændende at finde ud af, at der også er andre, der forholder sig til disse ting og overvejer, hvordan man gør det på en god måde.”

Hvordan oplever du sammensætningen af studerende på KPI Akademi?:

”Det er jo genialt at få så bred en gruppe studerende sat sammen, så vi kan lære af hinanden. Det er fedt at høre fra nogle andre, der bringer nogle andre specialer ind og ser ting fra en anden vinkel. Og det kunne jo sagtens være, vi kom til at arbejde sammen om ting senere – det er en ganske særlig mulighed at have haft tid til at gå i dybden, få lange gode drøftelser og lære af hinandens faglighed allerede nu.” +

Kristina Eskildsen

Grav dybt i troen

Boganmeldelse ved Hanne Terp Legarth, institutleder i KPI

Som forældre har vi både mulighed for og ansvar for at give det videre til vores børn, som vi tror på, at de har brug for, og som vi gerne vil præge dem med. I kristne familier hænger meget af dette sammen med vores kristne tro. Men selv om troen er vigtig for os, kan det være vanskeligt at formidle den, og vi kan derfor have godt af at få hjælp til opgaven. Sådan en hjælp stiller Birgitte Kjær til rådighed med andagtsbogen *Grav dybt*.

Bogen er skrevet til større børn og deres forældre eller andre voksne, som tager del i trosoplæringen. Den tager udgangspunkt i katekismens temaer og kommer systematisk omkring centrale emner i kristendommen på en hverdagsnær og relevant måde. Bogen er delt op i temaer, som rummer fem til syv andagter. Disse indeholder både et læsestykke, en bøn

og spørgsmål til refleksion og samtale. Netop dette element med samtale-spørgsmål er en gave til familien, som kan hjælpe til at fremme samtalen om tro og føre temaerne fra trosoplæringen helt ind i familiens konkrete virkelighed. Herhjemme i familien har andagtsstykkerne og spørgsmålene været med til at skabe baggrund for mange gode samtaler om det, vi gerne vil tale om, men nogle gange har brug for anledninger til at bringe på banen, og jeg kender flere andre familier, der også allerede har haft stort udbytte af *Grav dybt*.

Grav dybt er den første af to andagtsbøger, som til sammen rummer andagter til mere end et år. Den anden andagtsbog *Søg højt* er netop udkommet, og i den finder man andagter til årets højtider og til mærkedage i familien – som dåbsdag, fødselsdag

og bryllupsdag.

Grav dybt og *Søg højt* er smukke bøger, som er indbydende at se på og opbyggende at læse i, og jeg er overbevist om, at andagtsbøgerne vil være et vigtigt bidrag til trosoplæringen i mange familier. +

Birgitte Kjær: *Grav dybt*

Forlagsgruppen Lohse 2021

384 sider

Meld adresseforandring til KPI

KPI får ikke besked fra PostNord, når du flytter. Vi kan derfor kun sende Nyhedsbrevet til den korrekte adresse, hvis du selv kontakter KPI og oplyser om din nye postadresse.

- Send en e-mail til kpi@kpi.dk eller et brev til Ringivevej 113, 7323 Give.
- Ring til KPI på 2020 4134. Indtal besked, hvis der ikke er nogen ved telefonen.

- Send en sms til 2020 4134. I alle tilfælde: Oplys navn samt gammel og ny adresse.

Gaver til KPI

Hvis du ønsker at give en gave til KPI, kan den indbetales via din netbank. Vælg en af følgende to muligheder:

- **Indbetalingskort/girokort.** Vælg kort-type "01" og tast KPI's giro-nummer 16775029.

- **Bankoverførsel.** Overfør beløbet til KPI's konto i Danske Bank. Regnr. 1551 – kontonr. 0016775029.

Har du ikke netbank: Send bud efter et girokort på KPI's kontor.

- Din gave til KPI er fradragsberettiget på din selvangivelse (Ligningsloven § 8a), forudsat KPI har dit personnummer.
- KPI udsender i januar kvittering til alle, der har givet gaver i det forgangne år.